

der svares i disse to Nabolande. I Tyffland og England har man endnu mindre Afgifter. I England har man saa godt som ingen Konsulatafgifter, idet der der kun svares 2 Kr. 25 Ore for hver Ekspedition, som et Skib modtager i en Havn, og i Tyffland svares der $1\frac{1}{2}$ Pf. pr. Ton, for hver Gang det lader og løsser, og jeg tror endogsaa, at naar det er 4 Gange, nedsættes det til det halve. Saa vidt det altsaa kan skønnes, ere vore Nabolandes Konsulatafgifter lavere end vore, og nu er det bitterligt, at det spiller en Rolle, naar vor Handelsflaade skal optage Konkurrencen med vore Nabolande og sejle for billige Fragter, om de da have en større Afgift at svare; thi saa kunne de selvfølgelig ikke sejle for saa billige Fragter. Hele Befolkningen, hele Landets Erhverv, baade vor Handel, vor Landbrug og de, der have deres Livsstilling i Søarten, ere interesserede i, hvorledes Afgifterne ere paa Fragterne for de Produkter, vor Handelsflaade tilfører os. Det forekommer mig derfor, at vi skulle søge ikke at sætte Afgifterne højere, end at de andre Lande, og navnlig vore Nabolande, ikke kunne komme og byde os under og derved tage Fragterne fra vor egen Handelsflaade. Det er Grunden til, at vi have sat Afgiften til 75 Ore for Dampskibe og 25 Ore for Sejlskibe. Skønt det jo er ganske vitt, som det ogsaa blev ytret af den ærede Ordfører, at denne Afgift vil give en mindre Indtægt end den, som nu faaes. Vi have nemlig i 1891 haft en Indtægt af 137,500 Kr., og den Afgift, som her foreslaas, vil blive noget mindre, hvormeget kan jeg ikke bestemt sige, men maatte en Snes Tusind Kroner mindre, men paa den anden Side forekommer det os ogsaa, at Konsulerne saa et betydeligt mindre Arbejde efter det Forslag, som nu her foreligger, mod hvad de tidligere have haft, idet de ikke skulle foretage Maa-ling af Skibe, Efterhyn hver Gang et Skib løber ind i Havn, og holde Kontrol med, hvormeget de lade og løsse, og gøre Beregninger og slikt. Det ere de tildels fritagne for, og da de ved Siden af saa Betaling for de Tjenester, som de hde Skibsfarten i visse Henseender, efter en fastsat Tarif, som ogsaa er vedfæstet Forslaget, saa forekommer det mig, at de ogsaa kunde nøjes med en mindre Løn, end de hidtil have haft.

Dette er imidlertid ikke vor Hovedindvending. Hovedindvendingen ligger i, at vi ere imod at saa ansat disse fastlønnede Embedsmænd; det forekommer os, at denne Konsulatafgift vil kun strække til et meget

ringe Antal Konsuler efter den Løn, som her foreslaas, idet her foreslaas en Løn af indtil 14,000 Kr. med 2,000 Kr. til Kontorhold; og skulle vi have ret mange af den Slags Embedsmænd ansatte, saa er det klart, at Indtægten af Konsulatafgifterne ikke vil strække til, og da vi nu i Djeblikket have et Antal Konsuler af 650, saa er det soleklart, at det vil ikke strække til, at ret mange af Konsulerne kunne saa disse Penge. Nu siges der nok i Forslaget, at det skal optages paa de aarlige Finanslove, at man der skal tage Bestemmelse om, hvorvidt man skal udsende saadanne kaldsmæssige Konsuler, og dermed har man altid til sin Raadighed ikke at bruge flere Penge, end her er antydet, nemlig det, som kommer ind ved Konsulatafgiften og desuden en Sum af 30,000 Kr. Men det forekommer os, at ere vi først finde paa den Vej, saa er det ikke let at stande; have vi først ansat en Del Konsuler og have opbrugt Pengene, men det viser sig, at der er andre Midler, hvor det kunde være lige saa hensigtsmæssigt at saa oprettet Konsulater, saa synes jeg ikke, man kan finde nogen Indvending imod at give Penge til disse ogsaa, og saa maa vi selvfølgelig optage dem og hde disse Penge paa de aarlige Finanslove. Men dernæst kunde Spørgsmaalet være, om disse Folk hde os nogen større Tjeneste end de, vi allerede nu have. Rederierne sige imidlertid nej; de sige: vi have ingen Brug for Konsulerne, vi bryde os ikke om dem; lad os blive fri for Afgiften, den trykker os; saa beholde vi vore egne Agenter i Udlandet; de forstaa sig meget bedre paa at varetage vore Interesser, end Konsulerne gøre. Og naar Rederierne sige saaledes, at de ikke bryde sig om Konsulerne, saa synes jeg, at der er liden Anledning til at udsende saadanne Mænd. Dernæst er der vore andre Næringsveje, vor Handel, Industri, Landbrug o. s. v. Ja, jeg kan ikke ret godt tænke mig, at man vilde kunne saa ret mange Mænd med en saadan Udvikling, at de kunde varetage hele Landets Tarv, Mænd, der ere inde i hele Landets Forhold og have gjort sig bekendt, baade paa det ene og det andet Omraade, med, hvorledes de skulle være vort Lands Erhverv til Nytte. Det forekommer mig, at det vil være vanskeligt at finde saadanne Folk, og hvis vi skulde have saadanne Folk, saa tror jeg i hvert Fald, at hvert enkelt Erhverv bedst vilde kunne udpege sine egne. Det er der imidlertid slet ikke Tale om her; men her siges, at de skulle have kongelig Udnævnelser. Ja, det er jo meget behageligt at saa et saadant fast lønnet Embede, tilmed naar de